

ТРИМАТА БРАТЯ И ТРИТЕ СЕСТРИ

Превод от английски: Емилия Стаматова, 1996

chitanka.info

Имало едно време един господар, който имал трима сина. Той ги дал да се учат за попове. Но на синовете му въобще не се харесало това и рекли на баща си:

— Татко, не ни харесва да учим за попове. Ще идем да изучим някакъв занаят, който ни е по сърцето.

— Синове мои, и аз ще тръгна с вас. Ще ви откарам с колесницата.

Пътували ден, два, и синовете рекли на баща си:

— Татко, върни се вкъщи, защото докато си с нас, няма да можем на нищо да се изучим.

Братята продължили сами и стигнали до една гора. Там имало огромен бук, от който тръгвали три пътя.

Братята си рекли:

— Тримата не можем да се изучим. Ще трябва да се разделим.

Най-малкият казал:

— Скъпи мои братя, нека резнем в дървото, ако от него потече вода, това ще е знак, че ще успеем да научим нещо в този свят!

Резнали с ножче в дървото и от него потекла вода. Братята се разделили. Единият тръгнал по първия път, вторият по втория, третият — по третия. Преди да се разделят се разбрали, че ще се върнат след седем години на същото място.

Когато изминали седемте години, тримата се върнали при бука, както била уговорката им. Погледнали се и от радост заплакали, че са живи и здрави. После си направили малка гощавка и най-големият попитал най-малкия:

— Братко, какъв занаят изучи?

— Ох, остави се братле, нищо не струва онова, което изучих!

— Но все пак кажи ни какво научи?

Най-малкият с неохота рекъл:

— Щом кажа „заспи“ на когото и да било, дори и на някой змей, той веднага ще заспи!

— Не е лошо, братко.

След това най-големият попитал средния брат:

— А ти какво научи?

— Ами... — започнал той, — и моят занаят не струва нищо!

— Нищо, нищо, казвай!

— Ако под скалите в някоя планина е закопано нещо, щом го подуша, мога да го намеря.

Най-големият брат казал:

— Ами че и това не е никак лош занаят, въобще не се измъчвай.

Накрая двамата братя запитали най-големия:

— А ти какво научи?

— И моят занаят не струва нищо. Щом сложат върху мен тежести, става ми по-леко.

Тримата тръгнали, вървели, вървели и стигнали до един град. Спрели в една гостилница и запитали гостилничаря:

— Какво става из града?

— Нищо особено — отвърнал той. — Освен това, че змейове откраднаха трите дъщери на нашия пресветъл крал.

Най-големият брат запитал средния:

— Братко, дали ще успеем да ги открием?

Средният подушил, подушил във въздуха и казал:

— Ще ги настигнем!

Гостилничарят отишъл при краля и му казал:

— В моята гостилница пристигнаха трима мъже, които твърдят, че ще освободят принцесите!

Кралят на часа наредил да ги доведат при него. Гостилничарят се върнал в гостилницата и предал на тримата братя заповедта на краля. Но братята рекли:

— Щом кралят иска да ни види, нека сам да дойде при нас!

Кралят пристигнал с каляската си и ги отвел в двореца. Там ги попитал:

— Ще намерите ли моите принцеси?

— Пресветли кралю, ще ги намерим! Но какво ще получим в замяна?

— Ех, ако ги намерите, ще ви ги дам за жени: най-голямата — на най-големия, средната — на средния, най-малката — на най-малкия — след като им дал кралската си дума, кралят запитал: — А какво ще ви трябва за из път?

Най-големият брат казал:

— Трябват ни девет опечени вола, девет бъчви с вино и девет фурни с хляб.

Кралят се натъжил, защото не знаел къде ще намери толкова огромна каруца, която да побере всичко. А най-големият брат добавил:

— Ще ни трябва и един чувал, в които да сложим всичко и едно въже, дълго като света.

След това най-силният сложил всичко в чувала, метнал го на гърба си, а кралят само успял да ахне от изненада:

— Щом си толкова силен, ти можеш и моя дворец да обърнеш!

Тримата братя се приготвили и поели. Вървели ден, два, три. Хапвали и пийвали от запасите на краля. По едно време най-малкият брат се оплакал:

— Болят ме вече краката!

— Качи се върху чувала — казал най-големият. — Ох, че ми стана по-леко!

И те продължили още три дни. После средният брат казал, че го болят краката.

— Тогава и ти се качи върху чувала — казал най-големият брат. После добавил: — Ох, още по-леко ми стана.

И отново вървели цели три дни. Тогава и най-големият се оплакал, че са го заболели краката.

Най-малкият се обадил:

— Хвърли чувала на земята!

Средният рекъл на най-малкия:

— Само че най-напред с теб трябва да слезем, а после да го хвърля.

Двамата слезли, а най-големият запитал:

— Братя мои, дали принцесите са още надалеч?

Средният подушил, подушил и отвърнал, че са наблизко.

Тогава най-големият наредил:

— Донесете ми камъни в чувала!

Като го напълнили, той го метнал на гърба си и те вървели още един ден. После най-големият отново попитал средния брат:

— Стигнахме ли?

Средният подушил във въздуха:

— Охо, вече сме при тях.

— Хвърляй чувала!

— Ще го хвърля, но вие двамата слезте.

И той така захвърлил чувала, че гората заехтяла. После средният брат се приближил до един храст и що да види: огромна желязна врата с огромна ключалка.

Най-големият рекъл:

— Това е нищо за мен!

Подхванал ключалката с едната си ръка, ударил я с другата и тя станала на прах.

Отворили вратата и видели една голяма дупка:

— Ами сега, кой ще се спусне долу?

Двамата братя се обърнали към най-големия:

— Иди ти, защото си най-силен!

Но най-големият възразил:

— Нека иде най-малкият, той като рече: „Змейо, заспи!“ и змеят на часа ще заспи.

Най-малкият се съгласил.

Завързали го с въже и го пуснали долу. Като слязъл, той видял един вълшебен кон.

Конят се изненадал:

— Ей, човече, откъде се взе тук? Та тук и муха от горния свят не прехвърча.

— Дойдох за трите принцеси. Ех, да можех да ги намеря!

— Трудно ще ги намериш, защото те са женени за три змея.

Единият е с пет глави, вторият — с десет, третият — с петнайсет.

Щом конят рекъл това, най-малкият брат му заповядал:

— Легни и заспи, за да не ме предадеш.

После стигнал до дупката, където била най-малката принцеса. Било лято и змеят бродел из гората и изтръгвал дъбове.

Момъкът я попитал:

— Къде е мъжът ти?

— Той отиде на горния свят, нали сега е лято.

— Какъв знак ти дава, когато се прибира вкъщи?

— Той има боздуган: щом е на пет мили оттук, хвърля го така, че покривът на къщата задрънчава.

— Ооо — възкликнал най-малкият брат, — това е нищо за мен, ти се приготви, защото съм дошъл за теб!

— Ех, добри човече, няма да можеш да ме измъкнеш.

— Ти само се приготви!

Изведнъж змеят хвърлил боздугана си и полетял към къщата. Щом долетял, закрепцал:

— Тук мирише на човек.

Влязъл и полетял от стая на стая. А Янко, най-малкият брат рекъл:

— Легни и заспи, щом искаш да ми навредиш!

Змеят легнал и заспал. Янко го съсякъл и попитал дали си е вкъщи змеят с десетте глави.

Най-малката принцеса отговорила:

— Не е вкъщи, и той отиде на горния свят.

Янко се приготвил и отишъл при средната принцеса. Тя също била сама вкъщи.

— Бог щастие да ти даде, пресветла принцесо!

— Дай боже и на тебе, добри момко. Откъде се взе тук, където човешки крак не стъпва?

— Дойдох да те освободя.

Принцесата се натъжила:

— Няма да можеш, моят мъж е змей с десет глави.

— Хич не ме е страх. Ти само се приготви. Защото съм дошъл за теб. По-малката ти сестра е вече свободна и се приготвя за връщане на горната земя.

Янко насякъл и втория змей и попитал средната принцеса:

— Какво става с най-голямата ви сестра? Нейният мъж дали си е вкъщи?

— Вкъщи е — отвърнала средната принцеса. — Лежи на желязно легло.

Янко се почудил как да стигне до него, но се престашил и тръгнал:

— Каквото ще да става, отивам.

Едва стигнал до вратата, змеят закрепцал от желязното си легло. От устата му излизал пламък.

Янко рекъл:

— Където си легнал, там си и остани!

И змеят заспал. Янко измъкнал сабята си и отсякъл петнайсетте му глави.

— Приготвяй се, защото сестрите ти са вече готови! Аз ви освободих и трите.

Радостни четиримата стигнали до голямата дупка. Янко завързал най-голямата принцеса с въжето и братята му я изтеглили. Същото се случило и със средната.

Но междувременно горе се появил магьосник и рекъл на братята:

— И на мен трябва да ми дадете една!

— Аз няма да ти дам най-голямата — отвърнал най-силният брат,
— тя е моя!

А магьосникът продължил:

— Тогава средната ще бъде моя!

Средният брат отговорил:

— Няма да ти я дам, но сега ще изтеглим третата, нея ще ти я дадем.

И щом изтеглили най-малката принцеса, те я дали на магьосника.

— А какво да правим сега с брат си долу? — попитали те магьосника.

— Оставете го в дупката. Закълнете се, че няма да кажете нищо за случилото се на краля.

Братята се заклели. Спуснали въжето за най-малкия. А той в този момент бил при вълшебния кон, за да го разбуди. Вълшебният кон му казал:

— Не се връзвай със спуснатото въже, вържи за него един камък, тежък колкото теб и ще видиш какво ще стане с него.

Янко така и направил. Братята теглили, теглили докъм средата и внезапно пуснали въжето. Камъкът се разбил на пух и прах. Тогава вълшебният кон рекъл:

— Това щеше да се случи с теб. И теб нямаше да изтеглят, защото искат да те убият.

Янко заплакал: какво да прави сега на долната земя? Но вълшебният кон му казал:

— Недей да плачеш, ще тръгнем заедно — и добавил: — Тук живее бабата на змейовете. Тя притежава три вълшебни неща: ножици, които сами кроят, куки, които сами плетат и мехлем, с който ако намажеш насечен или разкъсан, той веднага ще оживее. Иди и ги вземи. После ще я насечеш и тя няма да може да ни направи нищо.

Янко отишъл при бабата на змейовете и поискал вълшебните предмети.

— Бабо, дай ми мехлема, с който ако се намаже насечен или разкъсан, той веднага ще оживее.

— Нямам такъв мехлем, откъде да ти то взема?

— Трябва да ми го дадеш, давай го по-бързо!

Бабата видяла, че няма да се измъкне и дала мехлема. Янко го взел и я блъснал на земята:

— А сега ми дай ножицата, която сама крои и куките, които сами плетат!

Бабата му ги дала. Янко ѝ отсякъл главата и се върнал при вълшебния кон:

— Ето, в мен са вече всичките неща! Сега как ще тръгнем?

— Ти не се тревожи за нищо. Иди и донеси юздата, която виси в стаята на змея с петнайсетте глави.

Янко взел оттам юздата. Вълшебният кон му наредил:

— Сложи ми я!

Янко му я сложил, а вълшебният кон рекъл:

— Сега ме яхни!

Янко се метнал на гърба на коня. Той изведнъж подскочил и в същия миг те се озовали на горната земя. Най-малкият брат видял как трите двойки вървят под ръка към кралския дворен. Янко ги догонил с вълшебния кон, но не им се обадил. Братята му радостни крачели към краля. После започнала подготовка за сватбените празненства.

Най-малкият брат, Янко, станал чирак при шивача, който трябвало да ушие сватбените премени за принцесите. Така го посъветвал вълшебният кон. Най-голямата сестра си поръчала рокля при шивача. Янко ушил рокля за чудо и приказ. Като я видяла, принцесата ахнала и попитала шивача:

— Откога така хубаво шиеш, стари шивачо!

— Помощникът ми я уши, красива принцесо.

— Искам да го видя и да му благодаря, че без мерки, ми е ушил толкова прекрасна рокля.

— Ето го, в шивачницата е!

Старият шивач повикал чирака:

— Ела тук, Янко, принцесата иска да те види!

Принцесата богато дарила Янко.

След няколко дни щяло да се проведе сватбеното празненство на средната принцеса. Тя също си поръчала рокля при стария шивач. Най-

малкият брат ѝ ушил още по-красива. Дошла средната принцеса да си получи готовата рокля, пробвала я и много я харесала. И тя богато дарила Янко и му рекла:

— Ела и ти, Янко, на сватбата.

А той отвърнал:

— Няма да дойда. Нека старият майстор дойде. Аз имам много работа. Зарекъл съм се да не ходя на празненства.

Старият шивач отишъл на сватбата с жена си и се повеселил. А Янко отишъл в градината и заплакал горчиво. Както хлипал, разтърсил юздата, която бил снел от коня, в миг конят се изправил пред него и го попитал:

— Какво искаш, Янко?

— Не мога ли да отида на сватбата на средния ми брат?

— Можеш, защо да не можеш, ще идем заедно, но трябва да се преоблечеш с кралски дрехи!

След миг Янко се облякъл в копринени дрехи, а върху шапката си имал златна верижка. А конят се превърнал в кон, какъвто втори няма на света.

Така Янко отишъл в двореца, където било празненството.

Там го поканили да слезе от коня.

— Не мога, аз съм славен рицар. Чака ме дълъг път. Но щом като младоженецът ме кани толкова любезно, ще изпия чаша вино.

Средният брат му подал чаша вино.

След няколко дни щяла да се жени най-малката принцеса. Но тя не искала да се ожени за магьосника и не искала да иде при шивача, да си поръча рокля. Тя не спирала да ридае. Но кралят ѝ наредил да иде при шивача и да си поръча рокля. Янко ушил роклята. Най-малката принцеса я облякла и продължила да плаче, защото не искала да се жени за магьосника.

В това време Янко разтърсил юздата. Пред него се изправил вълшебният кон и попитал:

— Какво искаш, Янко?

— Днес се жени принцесата, която трябваше да стане моя жена. Какво да направя?

— Твоя ще бъде, не се страхувай!

Янко се появил на сватбата, там бил и старият шивач с жена си. Момъкът бил облечен с красиви копринени дрехи. Язди той из двора

красив черен кон, а принцовете го молят да слезе.

— Не мога, аз съм прославен рицар и ме чака дълъг път. Но ще сляза да изпия една чаша вино.

Братята наредили на магьосника да занесе на Янко вино. Магьосникът донесъл чаша вино с голям страх и му го подал. А братята го побутнали по-близо до коня. Конят ритнал изведнъж и магьосникът се превърнал в катран. Стражата заловила Янко и кралят поискал да го накаже.

— Е, щом го уби моят кон — рекъл Янко, — аз ще се оженя за принцесата.

Кралското семейство се съгласило. Започнало празненството. Трите принцеси седели редом с двамата братя на Янко.

Пита ги Янко:

— Кой уши роклите на принцесите?

— Един стар шивач.

— Къде е той? Искам да го видя.

Шивачът се изправил пред кралската маса.

— Ти ли уши тези рокли?

— Не, имам нов чирак, той ги уши.

— Къде е той?

— Вкъщи е.

— Извикай го, искам да го видя.

Шивачът отишъл до вкъщи, но се върнал сам. Янко го пита:

— Ще го познаеш ли?

— Ще го позная.

Но не могъл да го познае.

— Аз съм твоят чирак, който уши роклите на принцесите. Аз освободих трите дъщери на краля от змейовете. Моите братя искаха да ме погубят, но аз съм жив и ще се оженя за най-малката принцеса.

Янко простил на братята си и когато старият крал склопил очи, той наследил трона му.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.